

Autorka ve své práci využila zejména monografií J. Spěváčka a J. Žemličky a dobových kronik. Propojila pak historický a právněhistorický pohled s pohledem teoretickoprávním, neboť se zabývala i vymezením panovnické legitimacy. V souvislosti s tím se dotkla také principu legality. Úvaha o legitimitě a legalitě mohla být zařazena na začátek práce, i když její vložení mezi kapitoly třetí a pátou má také jisté opodstatnění.

Zvolené téma je velmi náročné, protože svádí k akcentaci historie, k popisu doby, ve které jednotliví vládci panovali a k vyvážení jakýchsi panovnických medailónků. Autorka si s tímto nebezpečím ovšem poradila poměrně dobře, neboť se s otázkami nástupnictví z právněhistorického hlediska vypořádala uspokojivě a obohatila svoje pojetí vybrané tematiky rovněž o moment politologický.

Velmi správně se v úvaze o legitimitě panovnické moci M. Balousová zaměřila na vývoj vztahů České koruny k Svaté říši římské a nemohla se tak vyhnout detailnímu juristickému rozboru Zlaté buly sicilské. Vedle analýzy tohoto významného dokumentu se autorka zabývala rovněž důsledky vydání Zlaté buly pro český stát a pro samotné Přemyslovce.

Poslední část práce tvoří kapitola, která je těžištěm práce, věnovaná legitimitě nástupnictví bezprostředně po vymření Přemyslovců. Právě proto měla být přece jen podrobnější.

Při zpracování vybraného tématu musela autorka vzít v úvahu principy dědičnosti a volby i principy seniorátu a primogenitury, které ovládaly nástupnické právo českých panovníků. Dalším faktorem pak byl fenomén moci, který výrazným způsobem zasahoval do nástupnických pravidel. Mocenské rozvrstvení ve společnosti hrálo zejména při přijímání panovníka důležitou roli. Toto vše musela vzít rigorozantka v potaz, aby mohla posoudit princip legitimacy a ev. legality nástupnictví zvláště po vymření Přemyslovců. Dotkla se ale alespoň zběžně významu svatováclavského kultu a představy o věčných panovnících v panovnické ideologii, což je pozitivum.

Při studiu dané tematiky mohla autorka více využít i poznatky o rituálech a ceremoniálech, doprovázejících nastolení a korunovaci panovníků, neboť ony představovaly jakési divadlo mající za úkol legitimovat nastoupení na trůn příslušného vladaře.

Pokud se týká formální stránky mám jednu připomínku- autorka připojila k práci seznam použité literatury a zdrojů, což je poněkud neobvyklé. Měla uvést zvláště literaturu, zvláště prameny a posléze internetový zdroj. Při vázání práce také došlo k převrácení mnoha stránek, což ztěžuje orientaci čtenáře, což je spíše konstatování než připomínka.

Předloženou práci doporučuji jako podklad k obhajobě.

Námět pro obhajobu- Panovnické rituály a ceremoniály jako legitimační faktor

---

Prof. JUDr. PhDr. K. Adamová, CSc.